

မုဆိုး

အောင်ဆိုး

** အသေဆိုး **
ဇာတ်လမ်း/စာရေးသူ - ဝိုင်စီရဲ
(ဖြစ်ရပ်မှန်)

ဘာလိုလိုနဲ့ သီတင်းကျွတ် ရောက်လာခဲ့ပြီပဲ... သီတင်းကျွတ် ရောက်
တိုင်း... ဘုရားပွဲက ကိုရွှေငါးကို သတိရနေမိတုန်းပဲဗျို့... ကိုရွှေငါးက ကျုပ်
တို့ရွာကတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ... ဘုရားပွဲရှိမှသာ... လာပြီး မိုးပျံ့ဖောင်းတွေ
လာရောင်းတာ... gas ဘူးကို စက်ဘီးနောက်ခုံမှာတင်... ဦးထုပ်ကလည်း
ဆောင်းသေးတယ်ဗျ.. အရပ်ကခပ်မြင့်မြင့်... အသားက ညိုညိုနဲ့ပေါ့...
ရုပ်ရည်ကတော့ အသင့်အတင့်တော့ ရှိတယ် ... ခုလို သီတင်းကျွတ် ရောက်
ပြီဆိုရင် ... ရွာမှာက လပြည့်နေ့ မတိုင်ခင်တည်းက စနေတာဗျို့... လွှတ်
စည်ချက်ပဲ... ကျုပ်တို့အုပ်စုကတော့... နေဝင်ပြီဆိုတာနဲ့... ရေမိုးချိုးအ ှ်
ကျီကို သားသားနားနား ဝတ်ပြီး ... ဘုရားပွဲကို ဘယ်သူမှ မရောက်ခင်
တည်းက ... ကျုပ်တို့က သွားနေတာဗျ... ဘုရားပွဲက "မခင်ခင်" အကြော်စုံ
ကတော့ စားလို့ ကောင်းချက်ဗျာ... ကျုပ်ဖြင့် တစ်ခါစားရင် ၄ပွဲလောက်
တော့ အသာလေးပဲ...

"မခင်ခင် ဗျားဆိုင်က အကြော်တွေ အတော်ကောင်းတယ်ဗျာ ဘိန်းတွေ
များ ထည့်ထားတာလား ကျုပ်ဖြင့် မစားရမနေနိုင်ပေါင်ဗျာ..."

"စီဝေရန် ကတော့ မဟုတ်တာ ပြောတော့မယ် ကျွန်မတို့ဆိုင်က စေတနာ တွေ ထည့်ကြော်ထားလို့ ကောင်းတာနေမှာပါတော်"

" ဟုတ်ပါပြီဗျာ ကဲ နောက်တစ်ပွဲ ထပ်ချဦးဗျာ"

" ရတနာရေ များများထည့်ပေးလိုက် ငါတို့မောင်လေးတွေကို"

ကျုပ်တို့သူငယ်ချင်း သုံးယောက်... စားပြီးပြီဆိုတာနဲ့... ဘုရားပွဲက ကစား နည်းမျိုးစုံ လိုက်ဆော့တော့တာပဲ... ပူဖောင်းတွေကို မြားနဲ့ပစ်ပေါက်တုန်း က ဆိုရင် ... ကျုပ်ဖြင့် မနိုင်မချင်း ဆော့ရင်းဆော့ရင်းနဲ့... နောက်ဆုံး ပိုက်ဆံသာ ကုန်သွားတယ်... မနိုင်ပါဘူးဗျာ... နို့ဆီဘူးတွေကို... ဘောလုံးနဲ့ ပစ်တာလည်း မနိုင်ဘူး... အဲ... ဘာဆော့ဆော့ကို မနိုင်တာဗျို့... ခုလိုမနိုင် တော့ဘူး ဆိုရင်... ကိုရွှေငါးရဲ့ မိုးပျံပူဖောင်းတွေကိုပဲ လွှတ်တော့တာပဲဗျာ...

" ကိုရွှေငါး ပူဖောင်း ရောင်းကောင်းရဲ့လား"

" မဆိုးပါဘူး မင်းတို့ ခုလွှတ်မလို့ မဟုတ်လား"

" ဟုတ်တယ်ဗျို့ "

အာကာက ဝင်ပြောတာဗျ...

"မိုးပျံပူဖောင်းလွှတ်ရတာတော့ စိတ်ချမ်းသာတယ်ဗျာ.. ကောင်းကင်ပေါ် ကို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တက်သွားတာလေးကို ကြည့်နေရတာကိုက... စိတ် ကြည်နူးစေတယ်... ကျုပ်တို့လိုပဲ တခြားရွာသူ၊ ရွာသားတွေလဲ ကိုရွှေငါးရဲ့ မိုးပျံပူဖောင်းကိုပဲ လွှတ်ကြတာဗျို့... သဘောလည်း အတော်ကောင်းတာ ဗျာ... သူကလူပျိုကြီး... ကျုပ်တို့ကိုဆိုရင် ညီအစ်ကိုလို ခင်ကြတာဗျာ..

ဒီလိုနဲ့ လပြည့်နေ့ကို ရောက်လာပြီ... လပြည့်နေ့ဆိုရင် အရင်ကထက် လူက ပိုစည်တယ်ဗျာ... စည်ဆို...ဇာတ်ပွဲရှိတယ်လေဗျာ... ကျုပ်တို့အညာမှာ က... ဇာတ်ပွဲကြည့်ရတာ ဝါသနာပါတယ်... ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အပါအဝင်

ပေါ့.... အဲဒါနဲ့ကျုပ်တို့.... စားနေကျ အကြော်စုံဆိုင်မှာ စားနေချိန်...
အုန်းခနဲဆိုတဲ့ အသံအကျယ်ကြီး ကြားလိုက်ရတယ်... ရွာသူ၊ ရွာသားတွေ
လည်း.. ကြောက်လန့်ပြီး ပြေးတဲ့သူကပြေး... မေ့လဲတဲ့သူက မေ့လဲနဲ့ဗျ...
ကျုပ်တို့သုံးယောက်လည်း အတော်လေး ကြောက်သွားတာတော့ အမှန်ပဲ...
အဲဒါနဲ့ကျုပ်တို့လည်း ထိုင်ရာကနေ ... လူတွေပြေးလာနေတဲ့ နေရာကို
လှမ်းကြည့်တော့... ဘာမှလည်း မတွေ့ရဘူးဗျ.."
